

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 5 sierpnia 2014 r.

Poz. 4224

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.30.2014 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 31 lipca 2014 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.) w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 poz. 717 ze zm. – zwanej dalej: ustawą o planowaniu)

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Gminy Suszec z dnia 26 czerwca 2014 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar sołectwa Kryry w gminie Suszec, w części dotyczącej poniższych zapisów:

- § 3 ust. 1 pkt 2 lit. g w brzmieniu: „*na obszarze objętym planem ustala się zakaz powierzchniowej eksploatacji surowców*”;
- § 4 ust. 10 pkt 2 lit. c w brzmieniu „*powierzchniowej eksploatacji surowców*”.

Uzasadnienie

Rada Gminy Suszec w dniu 26 czerwca 2014 r. podjęła uchwałę nr XLVI/47/369/2014 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar sołectwa Kryry w gminie Suszec. Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 poz. 717 ze zm. – zwanej dalej: ustawą o planowaniu) Wójt Gminy Suszec, w dniu 1 lipca 2014 r. przekazał organowi nadzoru wymienioną na wstępie uchwałę wraz z załącznikami oraz dokumentacją prac planistycznych w celu zbadania jej zgodności z przepisami prawnymi.

Oceniając przedmiotową uchwałę tut. organ nadzoru związany był przepisem art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 130, poz. 871), zgodnie z którym do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (lub jego zmiany), w stosunku do którego podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia planu, a postępowanie nie zostało zakończone do dnia wejścia życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Pismem z dnia 18 lipca 2014 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z istotnym naruszeniem zasad sporządzania planu poprzez naruszenie art. 4, art. 21, art. 22, art. 23 ustawy Prawo geologiczne i górnicze (tekst jednolity Dz.U. z 2014 r. poz. 613), art. 125 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrona środowiska (tekst jednolity Dz. U. z 2013 poz. 1232), art. 64 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 (Dz. U. Nr 78 poz. 483), oraz z przekroczeniem delegacji ustawowej zawartej w art. 15 ustawy o planowaniu poprzez ustalenia: § 3 ust. 1 pkt 2 lit. g w brzmieniu: „*na obszarze objętym planem ustala się zakaz powierzchniowej eksploatacji surowców*” oraz § 4 ust. 10 pkt 2 lit. c, którym wprowadzono zakaz „*powierzchniowej eksploatacji surowców*” dla terenów przeznaczonych pod zalesienia i zadrzewienia oznaczonych symbolami ZR.

Stosownie do art. 21 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze działalność w zakresie między innymi wydobywania kopalin ze złóż może być wykonywana po uzyskaniu koncesji. Natomiast zgodnie art. 22 ustawy Prawo geologiczne i górnicze organem właściwym do wydawania koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż jest starosta, marszałek województwa lub minister właściwy do spraw środowiska. Udział gminy w zakresie wydawania takiej koncesji ogranicza się do wydania uzgodnienia w oparciu o art. 23 ust. 2 pkt 2 wyżej cytowanej ustawy. Kryterium uzgodnienia wydobywania kopalin ustala art. 7 ust. 1 brzmiący: „*Podejmowanie i wykonywanie działalności określonej ustawą jest dozwolone tylko wówczas, jeżeli nie naruszy ona przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz w odrębnych przepisach*”. Wprowadzając zakaz powierzchniowej eksploatacji złóż dla całego obszaru objętego opracowaniem Gmina wkroczyła w kompetencje organów koncesyjnych.

Gmina ma możliwość wprowadzić w planie miejscowym ograniczenia sposobu zagospodarowania nieruchomości, jednak zgodnie z art. 64 ust. 3 Konstytucji „*własność może być ograniczona tylko w drodze ustawy i tylko w zakresie w jakim nie narusza ona istoty prawa własności*”. W tej sytuacji gmina nie wskazała żadnej innej konstytucyjnej wartości którą ten zapis miałby chronić. Wprowadzenie ogólnego zakazu powierzchniowej eksploatacji surowców stoi w sprzeczności również z przepisami ustawy Prawo ochrony środowiska, a w szczególności z art. 125 nakazującym ochronę złóż kopalin polegającą między innymi na **racjonalnym** gospodarowaniu ich zasobami oraz kompleksowym ich wykorzystaniu.

W toku uchwalania planu miejscowego rada gminy winna zachować zatem dużą ostrożność we wprowadzaniu ograniczeń w sposobach zagospodarowania zarówno dla terenów górniczych jaki i dla obszarów złóż nie posiadających jeszcze koncesji na wydobycie a nawet takich dla których istnieje wysokie prawdopodobieństwo rozpoznania złoża.

Należy wskazać, że obecnie na obszarze objętym planem jedynymi udokumentowanymi złożami są złoża węgla kamiennego. Zapisy kwestionowanej uchwały odnoszą się zaś do eksploatacji powierzchniowej. Brak udokumentowanych złóż kopalin dla których możliwe jest wydobycie metodą odkrywkową, nie świadczy jednak o nie występowaniu na tym terenie takich złóż. Na obszarze gminy Suszec licznie występują piaski i torfy. Można więc przypuszczać, że również obszar objęty opracowaniem nie jest wolny od złóż. Dopóki jednak nie są rozpoznane i udokumentowane organy gminy nie mają pełnej wiedzy w tym zakresie. Rada gminy uchwalając kwestionowany plan nie mogła więc wywarzyć interesów i z pełną świadomością, racjonalnie podjąć decyzję o ograniczeniu praw właścicieli gruntów. Co więcej takie ograniczenie winno co najwyżej wynikać z określonych szczegółowych zasad zagospodarowania danego terenu wprowadzonych na podstawie art. 15 ustawy o planowaniu, a nie poprzez wprowadzenie szerokiego zakazu danej działalności (eksploatacji powierzchniowej). Ustalenie kwestionowanych zakazów należy więc uznać za nieuzasadnione, a tym samym niedopuszczalne w świetle obowiązujących przepisów. Na marginesie warto zauważyć, że w świetle art. 7 ust. 1 ustawy Prawo geologiczne i górnicze może się okazać, że dana powierzchniowa eksploatacja istotnie nie będzie możliwa za względu na określone w planie przeznaczenie. Warto jednak zauważyć że art. 4 ustawy Prawo geologiczne i górnicze, przy spełnieniu określonych w nim warunków, uprawnia do wydobywania piasków i żwirów przeznaczonych do zaspokojenia potrzeb własnych osoby fizycznej z nieruchomości stanowiącej przedmiot jej prawa własności (użytkowania wieczystego), bez prawa rozporządzania wydobytą kopaliną, bez konieczności udokumentowania złoża oraz uzyskania koncesji na wydobycie kopaliny. Takie wydobycie musi być jedynie poprzedzone zawiadomieniem starosty.

Wyżej przedstawione przekroczenie kompetencji oraz naruszenia zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego winny skutkować uchyleniem uchwały w całości lub w części, zależnie od tego, czy plan miejscowy po uchyleniu ustaleń naruszających prawo będzie spełniał wymogi zawarte

w art. 15 ust. 2 i 3 określającym jego niezbędny zakres. Zdaniem organu po uchyleniu wyżej przytoczonych ustaleń przedmiotowa uchwała będzie spełniała wymogi ustawowe w niezbędnym zakresie. Mając na uwadze powyższe, stwierdzenie nieważności uchwały w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego jest uzasadnione.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Śląskiego w terminie 30 dni od jego doręczenia.

z up. WOJEWODY ŚLĄSKIEGO
Zastępca Dyrektora Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Otrzymują:

- 1) Rada Gminy Suszec
- 2) a/a AL